Vergilius Maro, Publius; Servius [Comm.]; Donatus, Aelius [Comm.]; Landinus, Christophorus [Comm.]; Domitius <de Calderiis> [Comm.]: Opera: Bucolica et Georgica

Nürnberg: Anton Koberger, 1492 Seite 84

Et quidam ſeros hyberni ad luminis ignes
Peruigilat: ferroqꝫ faces inſpiciat acuto.
Interea longum cantu ſolata laborem
Arguto cõiunx percurrit pectine tælas.
Aut dulcis muſti vulcano decoquit humorẽ
Et foliis vndam tepidi deſpumat aheni:
Aut rubicunda ceres medio ſuccidiť æſtu:
Et medio toſtas æſtu terit area fruges.

eſt ſed fit breuis ſequenti vocali o: vt Sub
illio altos. Septima poſt decimã vt fœlix.
Aut ſeptimãdecimã dicit aut hoc dicit: fœ
lix quidẽ eſt ſeptima: ſed fœlicior decima:
vt primũ locũ decimæ relinquat. Alii qr-
tãdecimã accipiũt vt ſi fœlix ẽ ſeptima du
plicata .i. cuius numerꝰ poſt decimã inue-
nitur: quo die reuera meliꝰ vites ponimꝰ.
Nona fugæ melior cõtraria furtis: non
vt quibuſdã imperitis videť. Virgiliꝰ aut
fugam ſeruis ſuadet: aut eis indicat dies:
quibus ſe a rapinis abſtineant. Nam & fu
gam de ꝑfectione & curſu legimus: vt Si-
mul arua fuga ſimul æquora vertit. Etiã velocẽ equũ fugacẽ dicimus. Et fuga põt etiã honeſta eſſe vt ſi
quis hoſtẽ ſi quis iminentẽ tyrannũ ſi quis ſæuũ iudicẽ fugiat. Contraria autẽ furtis illuc ſpectat: vt dño
ſit ſpes inueniendi qđ amiſſerit: & ſeruus rapere aliquid aufugiens formidet. Adeo. Valde. Terentius.
Adoleſcentẽ adeo nobilẽ. Melius ſe nocte dederũt. Melius noſtro obſequunť labori: Nocte nomen
eſt adeo vt ei Horatius iunxerit præpoſitionẽ vt. Iugulent hoies ſurgũt: de nocte latrones. Nam aduer
bium noctu. facit ſicut diu. Saluſtius: Diu noctuqꝫ laborare: feſtinare. Non deficit. Non deſerit. Vnde
& qui deſerunt exercitũ ad hoſtes tranſeuntes: defectores vocanť. Faces inſpiciat. Incidit ad ſpeciẽ &
ariſtã imaginẽ. Aut dulcis muſti. Vulcano decoquit humorẽ: hypemetrꝰ verſus ẽ: vñ & ſequẽs a vo
cali inchoat. Bene aũt ait: Decoquit humorẽ .i. rẽ ſuperfluã. ſicut ſupra poſuit: Luxuriẽ ſegetũ tenera de-
paſcit in herba. CHRI. Feſtis. Dierũ diuiſio ẽ: vt alii feſti. alii ꝓfeſti: alii interciſi dicantur. Feſti dies Feſti dies.
dicti ſunt in quibꝰ ſunt ſacrificia: æpulæ: ludi feriæ. Profeſti ii ſunt in qbus rẽpublicã & priuatã gerere li- Profeſti
cet. Hi cõtinent faſtos cõtionales cõpendiones & præliares. Interciſi vero deoꝝ hominũqꝫ cões ſunt. In dies.
bis cũ hoſtia ceditur: fari nefas ẽ: Interciſa & porrecta fari licet. Rurſus cũ adoleť nõ licet. De feſtis & pro Interciſi
feſtis ita ait Plautus. Feſto die ſi quid ꝓdegeris ꝓfeſto egere liceat niſi peperceris. Longe plura notãda dies
ſunt in diuiſione dierũ: Sed iis erit accomodatior locus. Conſultus autem Sceuola quid feriis agi liceret
inquit qđ prætermiſſum noceret. Ita neqꝫ q bouẽ adhibitis operis ex ſpecu quo delapſus eſſet eduxiſ-
ſet. Neqꝫ qui fractã tecti trabẽ fulciſſet ferias polluebat. M. autẽ Varro ait negare pontifices ſepes feriis
ſepiri debere. Vetant quoqꝫ oues lanarũ cauſa lauari: ſed ꝓpter medicinã. Vñ poeta fluuio ſalubri dixit.
Licet præterea in feriis far pinſere: faces incidere: candelas ſeuare: piſcinas: lacus: foſſas veteres tegere: &
purgare: prata ſicilire. id eſt ſtercora æquare: fœnũ in tabulata cõponere. fructus oliueti conductos coge
re caſeum facere. arbores ſerendi cauſa collo vel mulo ditellario afferre. ſed iuncto aduehere nõ permitti-
tur. Neqꝫ apportata ſerere: neqꝫ terrã aperire: neqꝫ arborẽ collocare: neqꝫ ſementẽ adminiſtrare niſi catu-
lo feceris. Vuas & oliuas conditu legere licet. In horto quiqđ olerum cauſa facias omne licet. M. Cato:
Mulis equis aſinis nullas ferias eſſe dixit. Idemqꝫ iungere boues permittit lignoꝝ & frumentoꝝ adue
hendorum cauſa. Sepes. Qua agrũ circũdamus. hinc ſepire. Agitator. aſſiduus ac frequens impul- Sepes
ſor. Nam cũ aſinus & ſenſu & corpore tardus ſit. quia in eo atrabilis eſt: niſi aſſiduo verbereť nõ moueť Agitator
Nam vt ait Albertus magnus: In quibus atrabilis prædominať prædurioris corporis ſunt: vnde mi- Aſinus
nus ſentiunt. Quinetiã ſi ex corio aſini quo onus portat calcei fiunt: nullo quãuis aſſiduo & longo iti-
nere frangi poſſunt: ſed adeo dureſcunt vt pedes illud fere nequeant. Verũ adeo lubrici ſunt huiuſmodi
calcei: vt geſtantes ſæpe ad caſum impellant. Adeo frigidus ẽ aſinus vt in frigidis locis nõ naſcať. Sunt
aſini ſilueſtres quos onagros græci appellant. Ex iis igiť manſuefactis Aequa ueloces in curſu mallæ gi
gnuntur duricia eximia pedũ: ſed rugoſo corpore: indomito animo: ſed generoſo. Onagro & aſina geni
tus omnes antecellit. Horũ in Phrygia & Lycaonia greges multi ſunt. Qui ad ſeminationes idonei ſũt
ꝙ ex fero ſit manſuetus facile: ex manſueto ferus nunqꝫ. Manſueti in Italia ſunt oẽs ſed in ea reatini reli-
quos. antecellunt: præſtantiſſimi etiã in arcadia. Hinc perſius. Findor vt arcadiæ pecuaria rudere credas
Pullos aſinarũ edulari Mœcenas inſtruit. Poſt eũ interiit auctoritas ſaporis. Maſſam picis. Nã antiqui
agricolæ & ad vina condenda & ad varia quadrupedũ hominũqꝫ remedia: & ad multos alios vſus picẽ
adhibebant. Ergo emebant picẽ in vrbe qꝫ in agrũ refferent. Reportant: Quia e locis vbi enata eſt in
vrbẽ venalis importať: atqꝫ ex vrbe a variis empta rurſus in agrum reportať. Licia telæ. Etiã quo ſui- Licium
mus veſtes liciũ dicimus. Florentini a ſuendo reſe appellant ῥάπτω græcæ ſuo ſignificat: cuius præte Reſe
ritum perfectũ eſt ῥέραφα Hinc dicimus reſe Dulcis muſti. Optime dulce dixit muſtũ. Nã vt oſten
dit Macrobius: In muſto ſola dulcedo ẽ ſuauitas nulla. Nam vinũ ipſum in ſua infantia dulce eſt. Cum Dulce
vero pubeſcit magis ſuaue qꝫ dulce eſt. Harũ duarũ rerum diſtantie Homerus teſtis eſt. Vocat eñ mel Muſtum
dulce vinum ſuaue. Muſtũ autẽ latini nõ ſolum vinũ ſed quicqđ nouellum ẽ nominauere. Hinc Meuiꝰ
vxorẽ ducere ſi muſta eſt. Decoquit. Coquẽdo minuit. Id eñ ẽ decoquere. Vnde decoquere dicunť Decoqre
mercatores: qñ rõnes ſuas vehemẽter minuunt: vt fidẽ fallant. Humorẽ: qui in vino aqueus ẽ. Nam ꝙ
in muſto ſit aqua ſic ꝓbatur vt ait Macrobius: quia vetuſtate fit mẽſura minus: ſed vi ac robore acrius.
Ex decoctione fit defrutum: ac ſi magis decoquať tranſit in ſapam: Nam paſſum eſt id vinũ dulce quod Defrutũ
fit ex vuis paſſis. Patiunť eñ vuæ cum adhuc in vite pendentes tortis de induſtria periculis hotrionis

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-85/0083
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG